

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยมีจุดประสงค์ของการวิจัยคือ

1. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านตัวนักเรียน ด้านครู และด้าน โรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวนักเรียน ด้านครู และด้าน โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

โดยมีกลุ่มประชากร ได้แก่

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 15 คน และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 27 คน โดยผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากรทั้งหมด
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 คน และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากรทั้งหมด
3. โรงเรียนที่มีการจัดสอบ O - NET วิชาภาษาอังกฤษ ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงที่สุด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 โรงเรียน และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำที่สุด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 2 โรงเรียน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 1. แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยการเรียนรู้ ความสามารถทางสติปัญญา ความสามารถทางด้านภาษา รายได้ของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง 2. แบบสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับตัวแปรด้านครู ประกอบด้วย วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน วิชาภาษาอังกฤษ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3. แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านโรงเรียน ประกอบด้วย บรรยากาศของโรงเรียน สื่อและอุปกรณ์การเรียน นโยบายของโรงเรียน และกิจกรรมของโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลตัวแปรด้านตัวนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 จำแนกตามความสามารถทางสติปัญญาพบว่า เกรดเฉลี่ยทุกวิชาของนักเรียนในช่วง 3.01 - 4.00 มีจำนวนสูงสุดในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ พบว่าเกรดเฉลี่ยทุกวิชาของนักเรียนในช่วง 2.01 - 3.00 มีจำนวนสูงสุด
2. ข้อมูลตัวแปรด้านตัวนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 จำแนกตามความสามารถด้านภาษาพบว่า นักเรียนที่ได้เกรด 3 ในวิชาภาษาอังกฤษมีจำนวนสูงสุด และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำพบว่า นักเรียนที่ได้เกรด 1 ในวิชาภาษาอังกฤษมีจำนวนสูงสุด
3. ข้อมูลตัวแปรด้านตัวนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 จำแนกตามรายได้ผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท มีจำนวนสูงสุดในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำพบว่า ผู้ปกครองมีรายได้ในช่วง 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวนสูงสุด

4. ข้อมูลตัวแปรด้านตัวนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ประถมศึกษามีจำนวนสูงสุด และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ พบว่า ผู้ปกครองที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนสูงสุด

5. ระดับความคิดเห็นของนักเรียนตัวแปรด้านตัวนักเรียน ในด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และนิสัยการเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 พบว่าโดยรวม นักเรียนมีความรู้สึกอยู่ในระดับที่ “เห็นด้วย” แสดงว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รวมทั้งนิสัยการเรียนที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 พบว่า นักเรียนมีระดับความรู้สึกทั้งในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และนิสัยการเรียนอยู่ในระดับ “ไม่แน่ใจ” หมายความว่า นักเรียนมีความรู้สึกอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่ไม่มากนัก รวมทั้งมีนิสัยการเรียนวิชาภาษาอังกฤษยังไม่ดีมากนัก ส่วนในด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นในระดับ “เห็นด้วย” แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

6. ระดับความคิดเห็นของนักเรียนตัวแปรด้านตัวครูทั้งในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 โดยรวมมีพฤติกรรมหรือมีลักษณะตามรายการนั้น ๆ “เกือบทุกครั้ง” หมายความว่า ครูมีพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนตามรายการที่ปรากฏในแบบสังเกตพฤติกรรมตัวแปรด้านครูอยู่ในระดับที่ค่อนข้างดี คิดเป็นร้อยละ 60 – 79%

7. ระดับความคิดเห็นของนักเรียนตัวแปรด้านโรงเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 โดยรวมพบว่า มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน หมายความว่า โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆที่เอื้อต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนดี และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับ “มาก” แทบทุกด้าน ยกเว้นด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ “ปานกลาง” หมายความว่า โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมโดยรวมทั้งในด้านบรรยากาศโรงเรียน นโยบายโรงเรียน และการจัดกิจกรรมของโรงเรียนอยู่ในระดับที่เอื้อต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นอย่างดี แต่ยังมีการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนไม่มากนัก

8. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวนักเรียน ด้านครู และด้านโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงพบว่า ตัวแปรด้านครู ด้านโรงเรียนประเด็นสื่อและอุปกรณ์การเรียน และด้านกิจกรรมโรงเรียน มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำพบว่า ตัวแปรด้านครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นที่ได้ค้นพบในการศึกษาตามจุดประสงค์ของการวิจัย ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17 ข้อมูลตัวแปรด้านตัวนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระของ เขต 2

ด้าน	ร.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาอังกฤษสูง / ร้อยละ	ร.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาอังกฤษต่ำ / ร้อยละ
ความสามารถทางสติปัญญา	3.01-4.00 / 40 %	2.01-3.00 / 50%
ความสามารถทางภาษา	เกรด 3 / 26.67%	เกรด 1 / 33.33%
รายได้ผู้ปกครอง	10,001-15,000 / 53.53%	5,001-10,000 / 41.67%
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	ประถมฯ หรือต่ำกว่าฯ / 46.67%	มัธยมศึกษาตอนต้น / 33.33%
เจตคติต่อภาษาอังกฤษ	$\bar{X} = 3.50$ / เห็นด้วย	$\bar{X} = 3.56$ / เห็นด้วย
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	$\bar{X} = 3.68$ / เห็นด้วย	$\bar{X} = 3.29$ / ไม่แน่ใจ
นิสัยการเรียน	$\bar{X} = 3.51$ / เห็นด้วย	$\bar{X} = 3.14$ / ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 17 แสดงข้อมูลตัวแปรด้านตัวนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระของ เขต 2 ซึ่งมีทั้งหมด 7 ด้าน

1. จำแนกตามความสามารถทางสติปัญญาพบว่า นักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงได้เกรดเฉลี่ยทุกวิชาอยู่ในช่วง 3.01 - 4.00 มีจำนวนสูงสุด คิดเป็น

ร้อยละ 40 และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำพบว่า นักเรียนได้เกรดเฉลี่ยทุกวิชาอยู่ในช่วง 2.01 - 3.00 มีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 50

2. จำแนกตามความสามารถทางภาษาพบว่า ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง นักเรียนได้เกรด 3 ในวิชาภาษาอังกฤษมีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 26.67 และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำพบว่า นักเรียนได้เกรด 1 ในวิชาภาษาอังกฤษมีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 33.33

จากข้อมูลทั้ง 2 ด้านนี้จะเห็นได้ว่า นักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงมีความสามารถทางสติปัญญาหรือมีความรู้พื้นฐานเดิม และความสามารถทางภาษาสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ความสามารถทางสติปัญญาและภาษาเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษซึ่งจำเป็นต้องมีความรู้ทางโครงสร้างภาษาที่จำเป็นก่อน เพราะหากผู้เรียนขาดความรู้พื้นฐานเดิมที่จำเป็นจะต้องมี อาจทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้ (Bloom, 1976, อ้างถึงในศิริพร นิลสวาท, 2550, หน้า 26) สอดคล้องกับงานวิจัยของศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์ (2539, บทคัดย่อ) พบว่า ตัวแปรด้านความรู้พื้นฐานเดิม เป็นตัวแปรสำคัญในการจำแนกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำออกจากกัน

3. จำแนกตามรายได้ผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงมีรายได้ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท มีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 53.53 และผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ มีรายได้ในช่วง 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 41.67

4. จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ประถมศึกษามีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 46.67 และผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำพบว่า ผู้ปกครองจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 33.33

จากข้อมูลทั้ง 2 ด้านนี้ จะเห็นได้ว่า

4.1 รายได้ของผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงอยู่ในระดับที่มากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะการศึกษาทุกระดับจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว (Krashen, 1992, p.33) ดังนั้น นักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษสูงอาจมีโอกาสดีกว่าในการหาความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เช่น การดูภาพยนตร์ อ่านหนังสืออ่านนอกเวลา การเรียนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน เป็นต้น โดยได้รับการสนับสนุน ส่งเสริม จากครอบครัวมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษต่ำ เป็นต้น

4.2 ในด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง จบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าผู้ปกครองของนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ในกรณีนี้อาจเป็นไปได้ว่า ผู้ปกครอง ของนักเรียนใน โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงที่ถึงแม้จะจบการศึกษาใน ระดับต่ำกว่า แต่อาจเป็นผู้ที่เห็นความสำคัญของการศึกษา และมีความต้องการให้บุตรหลานจบ การศึกษาในระดับที่สูงกว่าตนเอง ประกอบกับปัจจัยทางด้านรายได้ที่เหมาะสม ทำให้สามารถให้ การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาของบุตรหลานได้มากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่งการสนับสนุน ส่งเสริมจากครอบครัวจะส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันท์ สังอ่อง (2542, หน้า 6-7) ได้ทำการวิจัยพบว่า “ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนเป็นตัวแปร หนึ่งที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับองค์ประกอบด้านความรู้ของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร”

5. ระดับความคิดเห็นของนักเรียนตัวแปรด้านตัวนักเรียน

5.1 ด้านเจตคติพบว่า นักเรียนทั้งใน โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสูง และใน โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยรวมอยู่ใน ระดับ “เห็นด้วย” และมีค่าคะแนนในด้านนี้โดยเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ซึ่งถือเป็นภาษากลางที่ทั่วโลกใช้ในการ สื่อสารในปัจจุบันนี้ นักเรียนอาจมีความคุ้นเคย ได้ยิน ได้ฟังภาษานี้ตั้งแต่ตอนที่ตนเองยังเด็ก ดังนั้น นักเรียนย่อมมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีความสนใจใคร่จะเรียนรู้ ส่งผลต่อการมีแรงจูงใจ ที่จะศึกษาฝึกฝนตนเองในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้ตนเองสามารถสื่อสารต่อชาวต่างชาติได้

5.2 ค่าเฉลี่ยในด้านของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พบว่า นักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ มีแรงจูงใจในการเรียนน้อยกว่านักเรียนใน โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง

5.3 ปัจจัยด้านนิสัยการเรียนพบว่า นักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษต่ำมีนิสัยการเรียนที่คือน้อยกว่านักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคูเอลล่า (Cuellar, 1990, p. 3476) พบว่า

“นิสัยการเรียน (Study Habits) เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษ โดยนิสัยการเรียนที่ดี จะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียน”

ตารางที่ 18 ข้อมูลตัวแปรด้านครู ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง และต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2

ด้าน	ร.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์วิชา	ร.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์วิชา
	ภาษาอังกฤษสูง	ภาษาอังกฤษต่ำ
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
ประสบการณ์ในการสอนวิชา		
ภาษาอังกฤษ	27	21
พฤติกรรมการจัดกิจกรรม		
การเรียนการสอน	$\bar{X} = 3.83$ / เกือบทุกครั้ง	$\bar{X} = 3.85$ / เกือบทุกครั้ง

จากตารางที่ 18 แสดงข้อมูลระดับความคิดเห็นของนักเรียนตัวแปรด้านตัวครู ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 มีทั้งหมด 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวุฒิการศึกษา ครูทั้งในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำพบว่า จบการศึกษาในระดับปริญญา ตรี

2. ด้านประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 27 ปี และครูใน โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำมีประสบการณ์ในการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ 21 ปี ซึ่งในด้านประสบการณ์ในการสอนจะมีผลในด้านความชำนาญในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูที่มีประสบการณ์มากกว่า อาจจะมี ความชำนาญในการสอน มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า เป็นต้น

3. ด้านพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า โดยรวมมีพฤติกรรมหรือมี ลักษณะตามรายการนั้น ๆ “เกือบทุกครั้ง” หมายความว่า ครูมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน ตามรายการที่ปรากฏในแบบสังเกตพฤติกรรมตัวแปรด้านครูอยู่ในระดับที่ค่อนข้างดี คิดเป็นร้อยละ

60 – 79% ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูในระดับประถมศึกษาจะมีใช้ครูที่จบเอกภาษาอังกฤษมาโดยตรง ทำให้ครูขาดทักษะความรู้ทางภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการสอน ทำให้ครูต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอในการหาความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ในด้านปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการสอน ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนมากกว่าก็จะสามารถประยุกต์ หรือนำความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาตนเอง มาใช้ถ่ายทอดให้กับนักเรียนได้ดีกว่า ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยกว่า ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ สันธุระเวช (2542, หน้า 180) ที่ได้ให้ความคิดเห็นว่า “คุณลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการให้ต้องมีประกอบด้วย รักการสอน เข้าใจนักเรียน มีจิตสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบ รู้วิธีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา”

ตารางที่ 19 ข้อมูลตัวแปรด้าน โรงเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2

ด้าน	ร.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาอังกฤษสูง	ร.ร.ที่มีผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาอังกฤษต่ำ
	ภาษา	ภาษา
บรรยากาศโรงเรียน	$\bar{X} = 3.83$ / มาก	$\bar{X} = 4.01$ / มาก
สื่อและอุปกรณ์การเรียน	$\bar{X} = 3.62$ / มาก	$\bar{X} = 3.46$ / ปานกลาง
นโยบายการบริหารงานภายใน โรงเรียน	$\bar{X} = 3.63$ / มาก	$\bar{X} = 3.61$ / มาก
กิจกรรมของโรงเรียน	$\bar{X} = 4.02$ / มาก	$\bar{X} = 3.96$ / มาก

จากตารางที่ 19 แสดงข้อมูลระดับความคิดเห็นของนักเรียนตัวแปรด้านโรงเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 ซึ่งมีทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบรรยากาศโรงเรียน ทั้งในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่าทั้ง 2 โรงเรียนมีการจัดบรรยากาศในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษดี
2. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำมี

ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “ปานกลาง” แสดงว่าโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำมี การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนที่มีปริมาณน้อยกว่า มีความหลากหลายน้อยกว่า หรือเป็นประโยชน์ ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนของโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง

3. ด้านนโยบายโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงและต่ำมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” เช่นเดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนใน ปัจจุบันมีนโยบายส่งเสริมความเป็นเลิศทางการวิชาการใน 5 วิชาหลักอยู่แล้วตามนโยบายการจัด การศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ ในนั้นคือวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่ง การดำเนินงานวิชาการของโรงเรียน หากสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการส่งเสริม ด้านภาษาอังกฤษ ก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย (Trusty, 1986, pp.116-117) เนื่องจากว่า หากโรงเรียนมีนโยบายดังกล่าว ก็ต้องมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ที่สอดคล้อง กับนโยบายด้วยเช่นกัน

4. ด้านกิจกรรมโรงเรียนพบว่า ทั้งในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” เช่นเดียวกัน แสดงว่าโรงเรียนมีการจัด กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และเอื้อต่อการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ ได้ดี

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวนักเรียน ด้านครู และด้าน โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง

ผลสัม ฤทธิ์	เจต คติ	แรงจูงใจ	นิสัย การ เรียน	ปัจจัย ด้านนร.	ครู	บรรยา กาศ	สื่อฯ	นโยบายฯ	กิจ กรรมฯ	ปัจจัย ด้านร.ร.
E	-.346	-.045	.009	-.167	-.215	.003	-.023	.034	-.159	-.014

จากตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวนักเรียน ด้านครู และด้าน โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงพบว่า ตัวแปรด้านครู ด้าน โรงเรียน ประเด็นสื่อและอุปกรณ์การเรียน และกิจกรรมโรงเรียนมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามหมายถึง หากผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษสูง ปัจจัยด้านครูผู้สอนอาจไม่ดี ซึ่งอาจหมายถึง ครูผู้สอนขาดความรู้ และทักษะทางภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการสอน มีประสบการณ์ในการสอนน้อย เป็นต้น เช่นเดียวกับสื่อและอุปกรณ์การเรียน และกิจกรรมโรงเรียน ที่อาจขาดความหลากหลาย หรือยังไม่เป็นประโยชน์ หรือไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นต้น

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวนักเรียน ด้านครู และด้าน โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

ผลสัมฤทธิ์	เจตคติ	แรงจูงใจ	นิสัยการเรียน	ปัจจัยด้านนร	ครู	บรรยากาศ	สื่อฯ	นโยบายฯ	กิจกรรมฯ	ปัจจัยด้านร.ร.
E	.262	.425	.155	.696	.606*	.216	.395	.135	.128	.242

จากตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวนักเรียน ด้านครู และด้านโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำพบว่า ตัวแปรด้านครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า หากปัจจัยด้านครูผู้สอนดี เช่น มีการจัดการเรียนการสอนได้ดี ใช้สื่อและอุปกรณ์ในการสอนได้อย่างหลากหลาย เป็นต้น ก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นไปด้วย ในขณะที่หากปัจจัยด้านครูผู้สอนไม่ดี เช่น ขาดประสบการณ์ในการสอน ใช้สื่อและอุปกรณ์ในการสอนไม่หลากหลาย หรือมีการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ได้ไม่ดี เป็นต้น ก็จะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำลงได้ สอดคล้องกับปัญญา คำสุวรรณ (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 165 คน และนักเรียนจำนวน 165 ห้อง จำนวน 2,950 คน ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะครูด้านความรู้ภาษาอังกฤษของครู และด้านความสามารถในการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน นอกจากนั้นสื่อการเรียนรู้ยังเป็นปัจจัยที่มีบทบาทต่อการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพราะสื่อการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ตัวแปรด้านนักเรียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน และมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เช่นการใช้เกม เพลง เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ตัวแปรด้านครู ครูควรมีการศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนานที่จะเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ สร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบสื่อและอุปกรณ์ เป็นการเพิ่มพูนทักษะทางการสอน ส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ให้รู้สึกอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ตัวแปรด้านโรงเรียน โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อีกทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นต้น ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. ควรมีการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน โดยนำไปทำการทดลองเพื่อพัฒนาปัจจัยดังกล่าว โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งจะช่วยพัฒนานิสัยการเรียนต่อไป